Dosarul nr. 5r-7/2026
PIGD: 4-25050533-32-5r-17112025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

06 martie 2026 mun. Hînceşti

Judecătoria Hînceşti, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedinte, judecător Emil Bulat
Grefier Elena Grigoraș
Cu participarea:
Agentului constatator IP Hîncești – Ciorbă Petru
Apărătorului – Eremia Igor
În absența:
Contestatarului – Galeru Vitalie

a examinat în şedinţă de judecată publică, contestația depusă de avocatul Eremia Igor în interesele lui Galeru Vitalie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. DCT04 ***** din 02.04.2025 și a deciziei agentului constatator din data de 02.04.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute în art. 236 alin.(1) Cod contravențional,

A C O N S T A T A T :

La 11 aprilie 2025, în secția evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central a parvenit spre examinare conform competenței contestaţia depusă de avocatul Eremia Igor în interesele lui Galeru Vitalie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. DCT04 ***** din 02 aprilie 2025 și a deciziei agentului constatator din data de 02 aprilie 2025, adoptată de către agentul constatator din cadrul DP SUD al INSP, Ciorbă Petru, cu privire la comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin.(1) CC.

Conform fișei de repartizare a dosarului la 11 aprilie 2025, cauza a fost distribuită în mod automat aleatoriu judecătorului din cadrul Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, Ciorba Alexandru.

Potrivit încheierii Judecătoriei Cimișlia, sediul Central din 14 aprilie 2025, nu s-a dat curs contestației înaintate împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție.

La 30 aprilie 2025, prin intermediul poștei electronice a Judecătoriei Cimișlia, a fost depusă de contestatar o cerere de înlăturare a neajunsurilor, prin încheierea din 02 mai 2025, cauza fiind primită în procedură, cu fixarea ședinței de judecată.

La 12 iunie 2025, avocatul Eremia Igor, în interesele lui Galeru Vitalie, prin intermediul poștei electronice a Judecătoriei Cimișlia, a înaintat o contestație suplimentară motivată.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia, din 20 iunie 2025, s-a admis contestația înaintată, a fost declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție și anulată decizia de sancționare.

Potrivit deciziei Curții de Apel Sud, din 06 noiembrie 2025, a fost casată hotărârea Judecătoriei Cimișlia, cu restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Astfel, la 17 noiembrie 2025, cauza a fost repartizată judecătoarei din cadrul Judecătoriei Cimișlia, Ghidirim Sofia.

Subsecvent, la 24 noiembrie 2025, de către avocatul Eremia Igor, în interesele lui Galeru Vitalie, a fost înaintată prin poșta electronică a Judecătoriei Cimișlia, cerere de strămutare a cauzei, prin încheierea Judecătoriei Cimișlia, din 18 decembrie 2025, fiind declinată competența jurisdicțională, către Judecătoria Hîncești.

La 23 ianuarie 2026, cauza a parvenit în cadrul secției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, la 26 ianuarie 2026, fiind repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului din cadrul Judecătoriei Hîncești, sediul Central, Emil Bulat.

Prin contestația inițială, a solicitat contestatarul:

- A-l recunoaște ca nevinovat pe Galeru Vitalie, anularea ca ilegal al procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare.

În contestația suplimentară a indicat contestatarul că nu sunt de acord cu procesul-verbal, considerându-l ilegal. Or, din procesul-verbal contravențional, nu se atestă indicarea datelor martorului, această circumstanță fiind inevitabilă în constatarea nulității procesului-verbal contravențional.

Din materialele dosarului se atestă o încălcare a procedurii, comisă de către agentul constatator, în contextul în care ultimul a întocmit proces-verbal în contradicție cu dreptul la prezumția nevinovăției, la materialele dosarului lipsind dovada conducerii mijlocului de transport de către ultimul, or presupunerea conducerii mijlocului de transport nu echivalează cu proba comiterii faptei antisociale, ne-existând un raport de cauzalitate care ar face legătura dintre conducătorul mijlocului de transport în momentul săvârșirii contravenției și ultimul în calitate de conducător la ziua stopării unității de transport.

Menționează contestatarul că nu a avut obligația de a demonstra că nu el a comis o faptă contravențională, decât dacă agentul din cadrul INSP, ar fi venit cu proba incontestabilă că anume ultimul s-ar fi aflat la volanul mijlocului de transport la data și ora indicată, în speță fața conducătorului mijlocului de transport nu este vizibilă.

Mai menționează contestatarul că în adresa sa a fost expediată notificarea, pentru ca să comunice cine a condus mijlocul de transport, iar în cazul în care ultimul nu ar fi completat și expediat declarația, agentul constatator ar fi avut obligațiunea să inițieze un proces contravențional în baza art. 234 Cod contravențional, astfel nu este atestată respectarea procedurii, fiind confirmată încălcarea dreptului la un proces echitabil, fiind sancționat contravențional fără nici o probă că acesta ar fi comis fapta.

Susține contestatarul că la materialele cauzei nu se regăsește dovada expedierii și recepționării presupuselor solicitări de a comunica identitatea conducătorului mijlocului de transport, ceia ce denotă că termenul acordat de 60 de zile nu a început să curgă,

respectiv agentul constatator se afla în imposibilitate legală de a examina un proces contravențional și de a sancționa conducătorul mijlocului de transport.

Se susține că de către agentul constatator nu a fost prezentată nici o probă că anume contestatarul a fost la volanul automobilului și a comis contravenția imputată. Din pozele anexate la materialele cauzei este imposibil de depistat cu exactitate cine era la volanul mijlocului de transport.

Suplimentar se indică că deși la materialele cauzei este anexată o scrisoare privind comiterea contravenției adresată contestatarului, lipsește dovada expedierii acesteia și recepționării, respectiv termenul de 60 de zile indicat nu a început să curgă.

În final, solicită apărătorul contestatarului:

- Admiterea contestației înaintate;
- A-l recunoaște ca nevinovat pe Galeru Vitalie, anularea ca ilegal al procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare.

În cadrul ședinței de judecată din 17 februarie 2026, ora 10:00, apărătorul contestatarului, Eremia Igor (*mandat nr.2272053, din 03 aprilie 2025, licență nr.3403*), instanței a declarat că susține contestația înaintată și că fiind examinată chestiunea dată de către Curtea de Apel Sud, s-a constatat că sunt motive pentru casarea hotărârii instanței de judecată în contextul în care nu a fost făcută trimitere la acele circumstanțe care au fost invocate în contestația noastră cu privire la nulitatea procesului-verbal și la lipsa faptului contravenției în acțiunile lui Galeru Vitalie. Explicând în acest sens că instanța de judecată nu s-a expus asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei. Consideră că în principiu Curtea de Apel asupra chestiunii date are dreptate, au invocat și făcut trimitere concret la anumite circumstanțe care eventual, probele acumulate de către același agent constatator sunt nule fiind dobândite cu încălcarea procedurii legale de dobândire a acestor probe. Și în special indică că au făcut trimitere la faptul că la materialele dosarului este anexat un certificat metrologic. Atrage atenția că certificatul metrologic este expirat. Contravenția datează cu 03.05.2024 însă certificatul metrologic este valabil pentru perioada 21.11.2024 – 21.11.2025, respectiv la acel moment era expirat, neputând fi utilizat acest sistem de constatarea a contravenției în regim automatizat pentru că probele care sunt dobândite cu acesta sunt lovite de nulitate. În cazul în care sursa de baza este viciată, este compromisă proba obținută cu acesta fiind nule de facto. Respectiv noi am invocat această chestiune însă instanța nu știu din ce considerente cumva a omis probabil să se expună asupra chestiunii date și a anulat procesul-verbal din motive formale făcând trimitere la prevederile art. 443 și respectiv 445.

Așa deci, indică apărătorul că se prezumă în modul corespunzător că la data de 03.05.2024, la ora 09:13 minute, pe un segment de drum, de către agentul constatator Dumitru Talmazan care face parte din direcția corespunzătoare din cadrul inspectoratului național de securitate publică care gestionează acest sistem automatizat respectiv de constatare a contravenției pe întreg teritoriul R. Moldova, primește de la sistem, un document electronic în care se prezumă că a fost savârșită o faptă contravențională comisă de un mijloc de transport.

Mai mult, Domnul Dumitru Talmazan potrivit procedurii stabilite, are obligațiunea de a verifica acest document să vadă dacă corespunde sau nu anumitor rigori. În cazul în care se constată că fapta contravențională există, și nu există circumstanțe care ar duce cumva la compromiterea acestor înscrisuri, ultimul semnează documentul electronic și respectiv pornește procesul-contravențional în sine. La materialele dosarului fiind solicitarea semnată de domnul Dumitru Talmazan care datează cu 11.04.2025, adică domnul agent verifică circumstanțele constatării de către acest sistem în regim automatizat și comunică că a constatat că există fapta contravențională și în acest sens emite un document electronic ca solicitare adresată în principiu proprietarului pentru a identifica persoana care s-a aflat la volanul mijlocului de transport în momentul comiterii acestei contravenții, reiterez data de 11.04.2025, și remite această solicitare pe adresa domnului Galeru, R. Moldova, ***** cu solicitarea de a comunica cine se afla la volanul mijlocului de transport la momentul săvârșirii faptei contravenționale.

Respectiv adaugă apărătorul că rezultă că până la data de 11.04.2025 o care-va faptă contravențională în sine nu era, un care-va proces-contravențional în sine nu exista la acel moment, fiind inițiat doar de către domnul Talmazan Dumitru. Totodată Dumitru Talmazan când a emis această notificare și a expediat-o în adresa lui Galeru Vitalie, i-a acordat un termen de 60 de zile lucrătoare pentru ca acesta să vină și să comunice cine sa aflat la volanul mijlocului de transport în momentul săvârșirii faptei contravenționale. Respectiv domnul Ciorbă Petru stopând mijlocul de transport, ne-intrând în esența chestiunilor sau mimând procedura în sine i-a și întocmește proces-verbal pe numele lui Galeru Vitalie fără ca să se asigure că acest termen este respectat, că respectiv există sau nu un proces contravențional în sine inițiat, și în general că are el sau nu calitatea de agent constatator. Respectiv prin întocmirea procesului-verbal în momentul în care nici măcar nu era clar dacă există sau nu o faptă contravențională în sine, considerăm că agentul și-a depășit atribuțiile, și a întocmit un proces-verbal pe numele persoanei fără ca să respecte acea procedură legală stabilită de propriul regulament. Referitor la acel certificat metrologic, susține apărătorul că aceste probe dobândite cu acest mijloc special de constatare nu sunt aplicabile, sunt nule de facto pentru că sunt dobândite cu încălcarea procedurii legale de dobândire a acestora. Totodată referitor la mijlocul de transport, menționează că la contestație au anexat actele confirmative că Galeru Vitalie nu are nici o tangență cu mijlocul dat de transport, el nu este proprietarul în sine și în privința lui nu sunt aplicabile aceste reguli de comunicare a identității persoanei căreia i-a fost încredințat mijlocul de transport pentru că la materialele dosarului fiind anexat certificatul de înmatriculare a mijlocului de transport care confirmă că automobilul de model Skoda Superb cu număr de înmatriculare ***** aparține OCN “Capital Leasing” SRL, și proprietar este GȚ Bortă Marina Ion. Care ar fi relevanța mijlocului de transport cu Galeru Vitalie nu este clar, cum s-a ajuns la concluzia ca această solicitare de comunicare a persoanei căreia i-a fost încredințat mijlocul de transport i-a fost expediată lui Galeru Vitalie, tot nu este clar.

Agentul constatator al DP SUD al INSP, Ciorbă Petru a comunicat instanței că la momentul stopării mijlocului de transport Skoda Superb la volan era Galeru Vitalie, iar verificând în sistemul informațional eData unitatea de transport au fost depistate mai

multe încălcări. Când a accesat încălcarea era fotografia, unde se vede clar că anume Galeru Vitalie era la volanul unității de transport. Ulterior i s-a întocmit proces-verbal, și dumnealui a refuzat să semneze fiindu-i eliberată copia în prezența unui martor.

La întrebările de concretizare a instanței cu referire la solicitarea expediată, agentul constatator a comunicat că în baza de date, solicitarea e mai devreme pusă deoarece se trimit foarte multe scrisori la moment iar la depistare întocmesc proces-verbal. Solicitarea este înregistrată. Nu cunoaște de ce au expediat peste 9 zile o altă somație. Referitor la certificatul metrologic anexat indică că în perioada de până la 21.11.2024 este certificat metrologic, posibil a fost o eroare că au fost mai mult contestații odată și s-au încurcat certificatele, fiind anexat alt certificat din altă perioadă de raportare.

Contestatarul Galeru Vitalie, fiind citat legal, din partea ultimului a parvenit avizul cu semnătura acestuia, iar despre motivul neprezentării nu a informat instanța de judecată.

Urmare a acestui fapt şi în conformitate cu prevederile art. 455 alin. (3) Cod contravenţional, instanţa a decis examinarea cauzei în lipsa părţii absente.

Studiind contestația înaintată în raport cu materialele cazului contravențional, instanţa de judecată găseşte contestaţia întemeiată şi care urmează de admis din următoarele considerente:

Conform art.448 alin.(1) Cod contravenţional „contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447/1 alin.(8)”.Alin.(3) „persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atât la examinarea cauzei, cât şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale”. (4) Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza.

În speță, este cert că la 02 aprilie 2025, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și emis decizia de sancționare în privința lui Galeru Vitalie prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin.(1) CC, și a fost aplicată față de acesta sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 12 unități convenționale, ceia ce constituie suma de 600 lei, cu aplicarea sancțiunii complementare, 3 puncte de penalizare.

În conformitate cu dispoziția art.448 alin.(4) CC la 03 aprilie 2025 cet. Galeru Vitalie a înregistrat la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei emise asupra cazului contravențional.

Din dispoziția celor expuse supra, instanța constată că cet. Galeru Vitalie a depus în interiorul termenului legal contestația împotriva deciziei de sancționare.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu prevederile art.458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Instanţa va reţine că, pentru a putea fi sancţionată o faptă contravenţională, se impun a fi îndeplinite doua tipuri de cerinţe: *intrinseci*, constând în încălcarea cu vinovăţie a unei norme de drept, faptă care va atrage după sine o sancţiune prevăzută de lege, dar si *extrinseci* constând în constatarea corespunzătoare a faptei respective de către o persoana abilitată în acest sens - agentul constatator.

În plus, agentului constatator îi incumba obligaţia de a respecta o formă expres prevăzute de lege, fapt ce are menirea de a proba dincolo de orice îndoială existenţa faptei, vinovăţia contravenientului şi legalitatea actului realizat în acest sens.

Instanţa apreciază că procesul-verbal cu privire la contravenţiei beneficiază de prezumţia de legalitate şi temeinicie, prezumţie care, deşi neconsacrată legislativ, este unanim acceptată, atât în doctrina de specialitate, cât şi în practica instanţelor judecătoreşti. O astfel de prezumţie nu încalcă dreptul contravenientului la un proces echitabil, nefiind de natură a încălca prezumţia de nevinovăţie.

După cum a constatat şi Curtea CEDO (Salabiakuc.Franţei, Hot. din 7 oct. 1988, s.A no 141A, p. 15, 28; Telfner c.Austriei, no 33501/96, 16, 20 mart. 2001; Anghel c. României, no 28183/03, 60, 4 oct. 2007), prezumţiile de fapt şi de drept sunt recunoscute în toate sistemele juridice, fiind permisă utilizarea acestora şi în materie penală (cum este calificată şi materia contravenţională prin raportare la CEDO), pentru dovedirea vinovăţiei făptuitorului, dacă sunt îndeplinite două condiţii: respectarea unor limite rezonabile, ţinându-se cont de miza litigiului, şi respectarea dreptului la apărare.

În prezenta cauză, atât miza litigiului (aplicarea unei amenzi) cât şi asigurarea posibilităţii contravenientului de a-şi dovedi susţinerile, de a combate prezumţia de legalitate şi temeinicie, permit aplicarea acestei prezumţii.

Pornind de la considerentele menționate, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție constituie actul de învinuire, adus de către agentul constatator contravenientului, iar faptele imputate acestuia trebuie să fie clare, în așa măsură încât

persoana acuzată *să înţeleagă esenţa învinuirii aduse şi ulterior să îşi poată pregăti apărarea*.

În acest sens, se reţine că procesul - verbal de contravenţie este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calităţii de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumţie de validitate şi temeinicie, *prezumţie care este însă relativă şi care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii*, iar potrivit prevederilor 442 alin. (1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Cercetând cazul sub rigorile legii materiale elucidate mai sus, instanţa reține că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. DCT04 ***** din 02 aprilie 2025, întocmit de către agentul constatator al DP SUD a INSP, Ciorbă Petru, a constatat că Galeru Vitalie, la 03 mai 2024, ora 09:13, r-nul. Hîncești, s. *****, pe traseul R3 Chișinău-Hîncești-Cimișlia-Basarabeasca (km.*****), fiind la volanul automobilului de model Skoda Superb, n/î *****, a depășit viteza de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră, prevăzută în pct. 47.1, al Regulamentului Circulației Rutiere, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 236 alin.(1) Cod contravențional.

Respectiv, prin decizia agentului constatator adoptată la data de 02 aprilie 2025, lui Galeru Vitalie i s-a aplicat sancțiune pentru săvârşirea faptei contravenţionale prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, amendă în mărime de 12 unități convenționale, echivalentul a 600 lei și sancțiune complementară, 3 puncte de penalizare.

Conform art.7 Cod contravențional persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Instanța constată, că la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, contestatarul Galeru Vitalie, nu a fost de acord cu acesta, în pct. 18 și 19, ultimul indicând că refuză să semneze.

Potrivit art. 16^1 alin.(1) Cod contravențional, pentru contravențiile constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative, persoana fizică sau juridică proprietar al vehiculului cu care s-a comis contravenția este pasibilă de răspundere contravențională sub formă de amendă dacă, *în termen de 60 de zile lucrătoare, aceasta nu comunică în condiţiile art.443^1 identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenției*. Alin.(2), stabilește că în cazul răspunderii contravenționale în condițiile alin.(1) al prezentului articol *nu se aplică puncte de penalizare conform art. 36 şi nu se fac înscrieri în cazierul contravențional*.

Conform art. 443^1 alin.(1) Cod contravențional, în cazul autosesizării privind săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 236, 238 și art. 240 alin. (2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcționează în regim automatizat, *dacă agentul constatator este în imposibilitate de a*

determina identitatea conducătorului vehiculului, acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea contravențională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informației solicitate sau de comunicare a informației false. Solicitarea este expediată prin poștă, ***cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea solicitării și confirmarea primirii acesteia***.

Alin.(2), stabilește că după recepționarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), *în termen de 60 de zile lucrătoare, este obligat să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declarație cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenției constatate în condițiile alin. (1), care va conține: a) numele, prenumele, domiciliul, datele de contact și semnătura proprietarului vehiculului; b) numele, prenumele, domiciliul și datele de contact ale persoanei căreia i-a fost transmis vehiculul cu care a fost săvârșită contravenția; c) după caz, alte informații relevante*.

La fel, alin.(5) stabilește că în cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin. (2), proprietarul sau posesorul vehiculului nu a comunicat identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția, *agentul constatator încheie în privința proprietarului sau posesorului vehiculului un proces-verbal cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în condițiile art. 443 alin. (8)*.

Analizând normele de drept material și procesual menționate supra, în coroborare cu materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată constată existența unui șir de abateri procedurale esențiale, care afectează în mod grav legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit de agentul constatator și care, prin natura și amploarea lor, sunt de natură să răstoarne prezumția de legalitate și temeinicie a acestuia.

În primul rând, instanța reține că fapta contravențională imputată contestatarului a fost constatată prin intermediul mijloacelor tehnice certificate/omologate și/sau cu mijloace de măsurare adecvate, verificate metrologic sau etalonate, și anume cu dispozitivul IDS-**********. Or, contravențiile constatate prin asemenea mijloace tehnice fac parte din categoria specială a contravențiilor reglementate expres de art. 443^1 Cod contravențional, pentru a căror constatare legiuitorul a instituit o procedură distinctă, derogatorie de la regulile generale, menită să asigure identificarea corectă și neechivocă a persoanei care a condus mijlocul de transport la momentul săvârșirii faptei.

Această procedură specială nu are un caracter facultativ, ci unul imperativ, iar nerespectarea ei atrage consecințe juridice directe asupra validității actului constatator. Astfel, art. 443^1 alin. (1) Cod contravențional impune agentului constatator obligația de a solicita, în mod formal și cu dovada recepționării, proprietarului sau, după caz, posesorului/locatarului mijlocului de transport, să declare identitatea persoanei care se afla la volan în momentul comiterii contravenției.

În fapt, din examinarea materialelor cauzei contravenționale, instanța constată că la f.d. 7 se regăsește o solicitare privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului la momentul săvârșirii contravenției, emisă de agentul

constatator Talmazan Dumitru la data de **11 aprilie 2025** și adresată cetățeanului Galeru Vitalie. Cu toate acestea, instanța remarcă faptul că agentul constatator nu a anexat la materialele cauzei nicio dovadă a recepționării acestei solicitări de către persoana vizată, astfel cum cere expres legea.

Lipsa confirmării recepționării solicitării nu reprezintă o omisiune formală lipsită de importanță, ci o încălcare substanțială a procedurii legale, întrucât, în absența acestei dovezi, nu poate fi stabilit dacă persoanei i-a fost efectiv oferită posibilitatea reală și efectivă de a-și exercita dreptul și obligația legală de a declara cine a condus mijlocul de transport la momentul faptei.

Nu în ultimul rând, instanța reține că la examinarea înscrisurilor anexate la materialele cauzei rezultă o neconcordanță evidentă între data emiterii solicitării privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului și data întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție. Astfel, solicitarea respectivă este datată cu 11 aprilie 2025, în timp ce procesul-verbal cu privire la contravenție este întocmit la data de 02 aprilie 2025, fiind deci întocmit anterior emiterii solicitării menționate.

O asemenea succesiune cronologică a actelor ridică dubii serioase asupra respectării procedurii legale obligatorii, or, solicitarea adresată persoanei vizate constituie o etapă prealabilă esențială pentru stabilirea identității conducătorului și pentru valorificarea răspunderii contravenționale în condițiile art. 431^1. În lipsa dovezii certe că o astfel de solicitare a fost emisă și comunicată în mod legal anterior întocmirii procesului-verbal, *instanța nu poate considera demonstrată respectarea mecanismului procedural instituit de legiuitor*.

Mai mult decât atât, instanța constată că agentul constatator a adresat solicitarea unei persoane care, potrivit actelor anexate ulterior la dosar, nu are calitatea de proprietar și nici de locatar al mijlocului de transport. Astfel, la f.d. 36, este anexată la contestația suplimentară înaintată de apărătorul contestatarului, copia certificatului de înmatriculare al mijlocului de transport, din care rezultă că, la rubrica 1.1, în calitate de titular este indicată persoana juridică OCN „Capital Leasing" SRL. Totodată, la f.d. 37 este anexat contractul de leasing financiar din 12 august 2022, din care rezultă că în calitate de locatar al mijlocului de transport figurează cet. *****.

Prin urmare, în aceste circumstanțe, instanța reține că solicitarea privind declararea identității conducătorului urma să fie adresată fie proprietarului mijlocului de transport, respectiv OCN „Capital Leasing" SRL, fie locatarului acestuia, cet. *****, în conformitate cu raporturile juridice existente și cu prevederile legale aplicabile. Adresarea solicitării unei persoane lipsite de orice titlu juridic asupra bunului reprezintă o încălcare vădită a procedurii stabilite de art. 443^1 Cod contravențional și denotă o aplicare formală și superficială a normelor legale de către agentul constatator.

În esență, aceste circumstanțe sunt evidente și conduc nemijlocit la concluzia anulării procesului-verbal cu privire la contravenție, întrucât procedura specială instituită de legiuitor pentru constatarea acestui tip de contravenții nu a fost respectată. Or, identificarea eronată sau neverificată a subiectului contravenției, mai mult, întocmirea unei solicitări privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, după momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție,

echivalează cu lipsa unuia dintre elementele esențiale ale răspunderii contravenționale.

Constatările instanței sunt întărite inclusiv de examinarea planșei fotografice anexate de agentul constatator la f.d. 8, din care nu poate fi stabilit cu certitudine cine anume se afla la volanul mijlocului de transport la momentul săvârșirii contravenției, nefiind posibilă identificarea trăsăturilor fizice ale persoanei sau cel puțin a genului acesteia. În lipsa unor asemenea elemente obiective, sarcina identificării conducătorului revine exclusiv procedurii prevăzute de art. 443[1] Cod contravențional, procedură care, așa cum s-a arătat, nu a fost respectată.

Mai mult, instanța reține că, la momentul stopării cet. Galeru Vitalie de către agentul constatator, acesta din urmă avea obligația fie să-i înmâneze solicitarea scrisă privind declararea persoanei care a condus mijlocul de transport, fie să emită o citație, în vederea respectării dreptului la apărare și a principiului contradictorialității. O asemenea acțiune nu rezultă din materialele cauzei, ceea ce confirmă încă o dată caracterul defectuos al procedurii urmate.

Instanța subliniază că în materie contravențională sarcina probei revine agentului constatator, iar orice dubiu cu privire la existența faptei, la circumstanțele săvârșirii acesteia sau la identitatea subiectului răspunderii contravenționale urmează a fi interpretat în favoarea persoanei trase la răspundere. Acest principiu decurge nemijlocit din caracterul represiv al sancțiunilor contravenționale și este aplicabil inclusiv în cauzele în care fapta este constatată prin mijloace tehnice automatizate.

Instanța mai constată că procedura specială instituită de art. 443[1] Cod contravențional nu are un caracter pur formal, ci urmărește un scop legitim și esențial, și anume asigurarea unei legături directe și verificate între fapta contravențională constatată și persoana concretă care a comis-o. Ignorarea sau aplicarea defectuoasă a acestei proceduri golește de conținut garanțiile procesuale oferite de lege și creează riscul sancționării unor persoane care nu au săvârșit fapta imputată.

De asemenea, instanța evidențiază că identificarea subiectului contravenției nu poate fi realizată prin simple prezumții sau deducții ale agentului constatator, în lipsa unor probe certe și verificabile. În cazul contravențiilor constatate prin mijloace tehnice, această identificare nu poate avea loc decât prin respectarea strictă a mecanismului legal de solicitare a declarației privind identitatea conducătorului auto, mecanism care constituie un element central al procedurii contravenționale.

Instanța apreciază că nerespectarea acestei proceduri speciale afectează nu doar dreptul la apărare al contestatarului, ci și principiul securității raporturilor juridice, întrucât creează o stare de incertitudine cu privire la legalitatea sancțiunii aplicate. *Or, un proces-verbal întocmit cu încălcarea normelor imperative nu poate produce efecte juridice valide și nu poate sta la baza atragerii răspunderii contravenționale*.

În același timp, instanța reiterează că respectarea strictă a cerințelor procedurale este cu atât mai necesară în situațiile în care constatarea faptei nu este rezultatul percepției directe a agentului constatator, ci se întemeiază exclusiv pe datele furnizate de un mijloc tehnic. În asemenea cazuri, procedura legală de identificare a conducătorului reprezintă singura garanție efectivă împotriva erorilor și a sancționării arbitrare.

Nu în cele din urmă, instanța reține că la materialele cauzei a fost anexat certificatul metrologic aferent dispozitivului de măsurare IDS-*****, însă perioada de valabilitate a acestuia este cuprinsă între *21 noiembrie 2024 și 21 noiembrie 2025*. Or, din actele dosarului rezultă că pretinsa faptă contravențională ar fi fost săvârșită la data de *03 mai 2024*, adică anterior perioadei pentru care este confirmată verificarea metrologică a aparatului.

În aceste circumstanțe, instanța constată că certificatul prezentat nu face dovada faptului că dispozitivul utilizat pentru constatarea faptei era verificat metrologic și apt pentru utilizare la momentul înregistrării pretinsei contravenții. Or, valabilitatea verificării metrologice reprezintă o condiție esențială pentru credibilitatea și forța probantă a datelor tehnice obținute prin mijloace automatizate de măsurare, *întrucât numai un dispozitiv verificat şi certificat conform normelor legale poate genera rezultate susceptibile de a fundamenta răspunderea contravenţională*.

În lipsa dovezii că aparatul a fost supus verificării metrologice în perioada relevantă pentru constatarea faptei, instanța nu poate prezuma corectitudinea măsurătorilor efectuate și, implicit, nici veridicitatea situației de fapt reținute de agentul constatator. Această lacună probatorie afectează caracterul concludent și pertinent al probelor administrate, fiind de natură să creeze dubii serioase asupra existenței faptei contravenționale în forma imputată.

Prin urmare, toate circumstanțele constatate anterior, analizate în mod coroborat cu înscrisurile examinate nemijlocit în ședința de judecată, conduc instanța la concluzia că ***nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției imputate, întrucât nu există probe certe și legal administrate care să confirme existența faptei și vinovăția persoanei vizate***.

În totalitatea lor, neregulile constatate nu pot fi apreciate ca simple erori formale, ci constituie încălcări grave ale normelor procedurale, care au avut drept consecință întocmirea unui proces-verbal cu privire la contravenție cu ignorarea cerințelor legale imperative. Aceste vicii nu pot fi remediate pe calea completării sau interpretării ulterioare a actului constatator, ci impun constatarea nulității procesului-verbal și, implicit, încetarea procesului contravențional.

În aceste condiții, instanța conchide că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu grave erori procedurale, care afectează în mod direct legalitatea și temeinicia acestuia și care pot fi reparate doar prin constatarea nulității procesului, în vederea respectării principiilor legalității, securității raporturilor juridice și dreptului la un proces echitabil.

Instanța reține că cele constatate sunt pe deplin concordante cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat constant că respectarea strictă a procedurii legale constituie o garanție esențială a dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 6 §1 din Convenție. Mai mult, CtEDO a statuat că procedurile contravenționale intră sub incidența garanțiilor art. 6 din Convenție, *iar sarcina probei revine autorităților, orice dubiu urmând a fi interpretat în favoarea persoanei acuzate*.

Astfel, în cauza *Anghel c. României*, Curtea a subliniat că, în materie contravențională, autoritățile naționale au obligația de a administra probele într-o manieră

care să permită identificarea certă și neechivocă a persoanei responsabile, *iar orice îndoială rezonabilă cu privire la identitatea autorului faptei trebuie interpretată în favoarea persoanei sancționate*.

De asemenea, în cauza *Malige c. Franței*, Curtea a reținut că procedurile contravenționale care pot conduce la aplicarea unor sancțiuni trebuie să ofere garanții procedurale efective, inclusiv posibilitatea reală de a contesta acuzația și de a participa efectiv la procedură.

Totodată, în cauza *Lutz c. Germaniei*, CtEDO a stabilit că natura „penală" a contravențiilor, în sens convențional, impune autorităților obligația respectării principiului legalității și a sarcinii probei, care revine exclusiv acuzării. Prin urmare, *nerespectarea procedurii speciale de identificare a conducătorului auto, coroborată cu lipsa unor probe obiective care să stabilească fără dubiu identitatea contravenientului și vinovăția ultimului, este incompatibilă cu exigențele art. 6 din Convenție și atrage concluzia că sancționarea contestatarului s-a realizat cu încălcarea dreptului la un proces echitabil*.

În concluzie, instanța reține că procesul-verbal cu privire la contravenție, este unul emis neîntemeiat, în acest sens, impunându-se admiterea contestației înaintate.

În temeiul celor elucidate și conducându-se de prevederile art. art. 443, 460, 461, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Se admite contestația depusă de avocatul Eremia Igor în interesele lui Galeru Vitalie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. DCT04 ***** din 02 aprilie 2025 și a deciziei agentului constatator din data de 02 aprilie 2025, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute în art. 236 alin.(1) Cod contravențional – ***ca fiind întemeiată***.

Se anulează procesul contravențional nr. DCT04 ***** din 02 aprilie 2025 şi decizia de sancționare din 02 aprilie 2025 privind atragerea lui Galeru Vitalie la răspundere contravențională în baza art. 236 alin. (1) Cod contravenţional al R.M, cu încetarea procesului contravenţional – ***din motivul lipsei faptului contravenției***.

Hotărârea este cu drept de recurs în termen de 15 (cincisprezece) zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hînceşti, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnat/ Emil Bulat
Copia corespunde originalului
Judecător Emil Bulat